

PHOBOS

25 januari 1978

Goedenavond vrienden.

Allereerst we zijn niet alwetend of onfeilbaar, zal u bekend zijn, maar houdt u er toch rekening mee. Beter dat je iets verkeerd gelooft omdat je het eerlijk en oprecht gelooft, dan dat je iets juist gelooft alleen omdat een ander het zegt.

Wat betreft de indeling ja, we zitten vanavond met een kleine moeilijkheid. Er is namelijk een andere spreker na de pauze die eerst zelf iets te zeggen heeft en dat zou met de vragenbeantwoording misschien hier en daar moeilijkheden kunnen geven. Maar ook wij zitten soms aan bepaalde regels en mogelijkheden gebonden. Ik hoop dat u daar begrip voor zult hebben.

En dan het onderwerp van vanavond. Ja, is er iemand die een idee heeft?

Vraag: Phobos. De heilige tienduizend.

Antwoord: Phobos en de heilige tienduizend? Nou, ik zou zeggen: de heilige tienduizend naar Phobos exporteren en we zijn klaar. Maar laten we het dan liever zo bekijken.

Leven, dat weten we allemaal, dat is een heel eigenaardig ding. Je kunt het niet definiëren. Je kunt er veel van omschrijven, maar net niet alles. Nu kun je dat misschien vereenvoudigen door te zeggen: ja, kijk eens, leven, dat kunnen we onder andere zien als een uitstraling, iets wat ze vroeger verkeerdelijk magnetisme hebben genoemd, en daarnaast een reeks reacties in de mens. En die noemen we dan in godsnaam dan maar bio-elektrisch of iets dergelijks. Want namen zijn er eigenlijk nog niet voor. Of je moet erg mystiek worden, dan kun je misschien spreken over het evenwicht der krachten van Yin en Yang. Ja, maar we hebben geen Yang meer. Tegenwoordig hebben jullie een Dries. Ja, en ook de rest van het kabinet is van achterlijk, dus jullie zitten met moeilijkheden wat dat betreft. Omschrijfbaar? Niet helemaal.

Maar wat kan er nu gebeuren? Het kan zijn dat een mens dat wat zijn uitstraling is en dat wat zijn leven is, in evenwicht brengt, maar dan ook perfect in evenwicht. Hij is dan een soort gesloten eenheid geworden. Hij kan zijn eigen kracht voortbrengen en wat meer is, hij is door deze beslotenheid van energie in zichzelf iemand geworden die zeer weinig stoffelijke behoefte heeft, maar een zeer grote waarnemingsmogelijkheid. Als je nu spreekt over een heilige, ja, we hadden het over tienduizend, maar laten we met één beginnen, nooit direct aan grootverkoop, altijd eerst aan detail, dan zie je dus... Kijk, deze mens is heilig omdat hij evenwichtig is. Er is niet iets wat je exceptioneel goed of kwaad noemt vanuit die mens zelf. Hij is zichzelf. Maar elke keer wanneer hij voor zichzelf normaal reageert, is dat verbluffend voor de wereld buiten hem. Zo'n heilige kan wonderen doen, zeggen ze dan. Ja, hij kan iets van zijn eigen evenwicht overdragen aan een ander. Hij schijnt alles te weten. Ja logisch, hij is praktisch telepathisch gevoelig.

Dus wanneer je daar begint, dan heb je eigenlijk als één heilige een mens die een buitengewone gevoeligheid heeft, die in zichzelf een evenwicht heeft waardoor hij zichzelf voortdurend kan handhaven als een compacte en gezonde eenheid, zeg maar. En dan komt de vraag: als er nou twee zijn, wat gebeurt er dan? Kijk, wanneer die twee ook allebei evenwichtig zijn, kunnen ze elkaar niet storen. Dat wil zeggen dat ze beide dezelfde hoeveelheid energie op kunnen brengen. Maar als ze dat doen, dan hebben ze ook een vergroot vermogen tot aflezen, een vergrote mogelijkheid tot herkennen, tot beïnvloeden, tot het doen van wonderen. En stel je nu eens voor dat er heel veel mensen zijn die allemaal proberen om dat tot stand te brengen. Dan zou je zeggen: ja, dat gaat nooit zo goed. Zeker.

Maar als al die mensen een klein tikje méér evenwichtig worden, een beetje minder worstelen met de wereld búiten zich en met de problemen ín zichzelf, en daarvoor eigenlijk hun levenskracht en hun geestelijke kracht samenvatten totdat dat iets wordt waarmee ze de wereld buiten zich waarnemen en tegelijkertijd iets van hun eigen evenwicht naar die wereld buiten zich kunnen overdragen. Wat heb je dan? Kun je zeggen: ja, één perfecte die kan veel meer dan duizend kleintjes. Nou, misschien. Maar je kunt nooit zeggen dat ze niets doen. Ze bereiken iets.

Het is natuurlijk leuk om je bezig te houden met problemen van veraf. Typisch Nederlands eigenschap trouwens, hoor. Zodra er ergens aan de andere kant van de wereld iets misgaat, is Nederland erbij om te vertellen wat er moet gebeuren. Als het thuis gebeurt, dan duurt het wat langer. Kijk, Phobos, ja, het is geen echte maan, weten we allemaal. Deimos ook niet trouwens. Het zijn manen die een zekere holle ruimte hebben en die onder omstandigheden zouden kunnen worden aangesproken als een soort ruimtevaartuigen. Maar ja, begin daar in godsnaam met mensen niet over te kletsen. Ze zien de vliegende schotels, zien ze overal door de ruimte gaan, ja? Dadelijk komen de vliegende terrines en de kopjes erbij en dan gaat het hele servies aan gruzelementen. Je moet het niet te ver zoeken. Ze zijn er, goed. Die manen zijn er inderdaad en die manen hebben bijzondere eigenaardigheden. Niet alleen wat omloop betreft, maar ook nog wat hun eigen, zeg maar, gemiddelde dichtheid betreft. Er zijn namelijk enige varianten in die men binnenkort wel eens zou kunnen waarnemen als men bezig gaat met bepaalde echo's diepstraling. Russisch project trouwens, dus daar horen jullie voorlopig toch niet veel van. Voor die tijd hoor je eerst van het Russische ruimtestation, maar dat komt later.

Goed, waar was ik gebleven? Ja, het is moeilijk om dat allemaal bij elkaar te houden. Kijk, waar het mij nu om gaat, dat is dus niet op het ogenblik alleen maar, laten we eens spreken over de uitverkorenen of de heiligen of de dit of de dat. Laten we gewoon praten over onszelf. En dan praat ik voornamelijk over u, omdat ik als geest op het ogenblik in de minderheid ben. Ja, dat is democratie. Goed. Wat heeft u nodig om die evenwichtigheid een beetje beter te bereiken? Enig idee?

Vraag: Humor?

Antwoorden: Ongetwijfeld. Maar meer. Humor heb je nodig. Humor, het begrip voor de belachelijkheid van de wereld én van jezelf, juist van al die dromen die zo excessief worden bij de mensen, de scherpe kantjes af kan halen. Dat is dat is nou gewoon de manier waarop je eigenlijk kijkt naar het gebeuren. En als je kunt lachen, dan word je niet meer boos. Als je niet boos wordt, dan voel je je niet zwaarder gefrustreerd. Kun je het makkelijker verwerken, je kunt nog makkelijker reageren ook. Maar goed, wij doen dan, naar we hopen, altijd ook in de vergulde pillen die we proberen u toe te dienen, enige humor om de zaak te verzoeten.

Waar het mij om gaat is: in de eerste plaats heb je de aanvaarding nodig van jezelf zoals je bent. Ah, die krankzinnige: deugt toch niks van die hele wereld, niet waar, en je zou anders willen. Nee, zó is het. Niet: zo zou het moeten zijn en had ik maar... Zó is het. Dit ben je vandaag. Dit doe je vandaag. Dit is je leven vandaag. Dit is je denken vandaag. Aanvaard het, vecht er niet tegen. Zo is het. Als je dat doet namelijk, dan ga je in ieder geval een hele hoop kracht sparen die de mensen nodig hebben met zelfbeklag, met aanklachten tegen de wereld, met haat, met angst, met begeerte. En dat is een eerste stap dan.

Nou, je hebt nog iets nodig. Wat doet een mens, althans wat behoort hij te doen? Denken. Nou, kijk, als je denkt, dan kun je op duizend-en-één manieren denken. Je kunt je bezighouden met allerhande wensdromen. Meestal negatief. Zijn ze positief, dan hebben ze toch nog vaak een onevenwichtigheid waardoor ze eigenlijk alleen maar voedsel zijn voor aasgieren op astraal terrein en je wordt zelf tot slachtoffer van mensen die iets handiger zijn dan jij en die het ideaal niet zo menen. Nietwaar? Denken, dat is beséffen wat er is. Wat is er op dit ogenblik? Niet: wat denk ik? Kom je dadelijk wel achter. Wat buiten je is en je aandacht trekt, moet je volle aandacht hebben. Het beeld dat bij een aanvaarding van alles wat er nu is en wat je nu bent in jezelf ontstaat, moet de volle aandacht hebben. Makkelijk hé? Een beetje concentreren. Maar ja god, als je een vijand hebt, nietwaar? Of je hebt een of andere bijzondere prikkeling, dan ben je er

ook volledig op geconcentreerd. Dus waarom zou je niet concentreren op het begrip van wat er nú kan zijn? Denk eraan. Schep een harmonie op die manier. Niet alleen in jezelf omdat je je krachten niet verdeelt, maar ook met die wereld buiten je. Want als je reëel bent in de aanvaarding van die wereld zoals ze is, dan zal je gedachte ook iets zijn wat in die wereld bestaat, wat er is, wat er leeft.

Heb je dat gehad? Wat ontstaat er dan? Je scheidt wat men noemt resonanties. En dat is dan weer zo'n heel mooi woord. Het betekent alleen, ja, dat als ik hier op de tafel sla, dat het blad daar ook beweegt. Wanneer ik hier met mijn gedachte een impuls uitzend, dan is er ergens iets wat zo dicht bij mij ligt, mijn denkbeeld of mijn wezen, dat het resoneert, dat het antwoord geeft. Roep antwoord op uit de wereld. Nou, en dat gedaan hebben, nou. Er zijn nog veel meer dingen die je kunt doen natuurlijk. Het meest eenvoudige is eerst een tijdje lang op deze manier te leven. Geen plannen maken voor morgen, doen anderen wel voor je, nietwaar? Hoef je zelf niet te doen. Maar gewoon realiseren wat er is en wat er nu moet zijn. En heb je dat een tijd gedaan, dan ontdek je dat je vitaler wordt. Ah dat is zoiets, ja. Wat hebben jullie daar allemaal voor dingen voor? Ze doen het met vormen van yoga, van dit en van dat. U weet het wel, ze hebben zo'n heerlijke sensuele uitdrukking, een u ontspannen neerleggen en zen-sen, na-zen-zen, nietwaar? Dat Nou ja, dat klinkt erg sentimenteel of sensueel, dat weet ik nog niet. Maar dat na-zen-sen, dat voelen, dat is alleen maar beseffen dat je er bent, nietwaar?

Dit kun je gewoon bereiken wanneer je steeds uitgaat van het heden zoals het is. Zoals je zelf bent. Niet de wereld willen veranderen, maar willen beseffen wat je bent en wat je wereld is. Hierdoor verspil je geen kracht. Dus vitaler, maar ook evenwichtiger. Je wordt er een beetje gezonder van misschien. En wat je bovenal wordt: je wordt bewuster, je wordt gevoeliger. Je voelt meer aan wat er zich af kan spelen. Nou is dat op zichzelf wel erg handig, nietwaar? Als je daar iemand ziet en je weet niet wat hij denkt, dan kan hij op je kop slaan, hij kan je portfeuille rollen of hij kan doorlopen. Dat weet je niet. Maar wanneer jij gevoelig bent, dan weet je als het ware, al kun je het niet in woorden aflezen, maar dan weet je wat die ander gaat doen. Je kunt veel gemakkelijker in het verkeer je bewegen bijvoorbeeld. Omdat wanneer jij begrip hebt voor wat een ander beweegt, je kunt reageren met zijn reacties. Je kunt gemakkelijker vooruitkomen dus. Maar dat kun je ook geestelijk. Want wanneer je mensen ontmoet, dan voel je: die kunnen mij helpen, die kunnen mij niet helpen. Dus als u nou die oefening hebt gedaan, u komt weer hier terug en u denkt: ze kunnen me niet helpen, dan gaat u naar het tafeltje, u vraagt uw geld terug en u gaat naar buiten. Zo simpel is dat. Spaart je toch weer wat, nietwaar? Het gaat er namelijk niet om beter te worden of heiliger te worden, het gaat erom om harmonischer te worden.

Nu is er een bekend gezegde: dat is wanneer je alles hebt en je hebt de liefde niet, dan heb je helemaal niks. Ja, ja. Maar als je de liefde hebt, heb je ook sores genoeg, zeggen ze er dan achteraan. Kan mogelijk zijn. Maar de werkelijke liefde is iets anders. De liefde is aanvaarding. Het is een begrip voor éénwording. Niet alleen maar iets lichamelijks. Het kan een sfeertje zijn. Het kan alleen maar een meeleven zijn met de ander. Ook geen medelijden, medelijden is altijd overbodig. Medeleven is beter. Medeleven is positief. Medelijden, dat is meestal: oh gut, oh gut, en dan nog eens een keer oh gut, en als het dan te laat is: ik had eigenlijk wat moeten doen. Gewoon beseffen wat er aan de gang is.

Goed, lieve mensen. Jullie zitten allemaal een beetje aan mij te denken nou, te kijken wat die idioot allemaal gaat vertellen? Of wat deze geest... Ja, ze hadden beter een hogere kunnen sturen natuurlijk, ja? Ja, ik ben een werkmangeest. Je hebt ook witte boorden geesten bij ons. Dan heb je ook nog spijkerbroek geesten. Ja, aan me nooit niet. Hoog of laag, dat wordt vaak vertaald in termen van woordgebruik. O, ik kan ook preken. Vergist u niet. Ik kan u, mijn broeders en zusters, met de meest gewijde en uitverkoren woorden zeggen wat noodzakelijk is. Maar dan gaan jullie naar buiten, dan zeggen jullie: "Het is mooi geweest", en dan geloof je het. Zoals ze naar de kerk gaan vol vroomheid: "De Heer is met ons", en dan naar buiten gaan en denken: "Zo, wie kan ik nou de das omdoen?" Kijk, en dat moeten we niet hebben. Moeten realistisch blijven, nietwaar?

Dan is het zelfs niet belangrijk onder ons, hoe je dit ziet of beleeft. Daar gaat het niet eens om. Het gaat er doodeenvoudig om: indien hetgeen ik u zeg en ga zeggen zin is, zinvol dus, wanneer het doenlijk is, aanvaardbaar is, kunnen we er wat mee bereiken. Tienduizend heiligen zijn niet genoeg om de wereld te redden. Schijnheiligen plenty, maar de rest ho maar. Wat we nodig hebben zijn geen heiligen, dat zijn mensen die langzaam maar zeker in zichzelf tot evenwicht komen. Die leren vanuit zichzelf hun krachten te gebruiken. Die leren vooral op de juiste wijze in het leven te staan.

Dat is moeilijk, ja? Dacht je. Helemaal niet. Iedereen komt u vertellen dat u veranderen moet. De mens moet evolueren, nietwaar? En dan als ik het zo hoor, dan denk ik soms, lieve mensen, het lijkt meer op evomeren. Nee, wat we nodig hebben is niet dat klauteren naar boven toe en dan kijken naar de primitieve mens: dag arme heiden. Wat we nodig hebben is gewoon werkelijk mens zijn, ja? Niet onszelf veranderen. Goed, hé die neemt een shotje. Jammer. Probeer er wel wat aan te doen, hoor, maar dondert niet, zo ben je. En de andere die zegt: ja, maar ik heb toch zo'n hoop ellende en ik heb dit verkeerd, ik heb... Hindert niet, zo ben je. Aanvaard jezelf zoals je bent. Dat is niet zo moeilijk. Als je maar niets aan laat praten door anderen. Je kunt een goed mens zijn en toch een beroep hebben op de walletjes, of bij de politie zitten, nietwaar? Of in de regering zitten of in de haven werken. Maakt niet uit wat je doet. Aanvaard wat je bent. Je bent niks bijzonders, denk dat niet. Je bent gewoon een mens. Je hoeft jezelf niet te veranderen. Vergeet het maar, speel je toch niet klaar. Je kunt hoogstens de buitenkant veranderen en dan zit het vanbinnen nog erger in elkaar, zit je nog meer in de knoop.

Maar als je jezelf bent, jezelf aanvaardt, dan weet je ook dat er in jouw dingen zijn die goed zijn. Dat je heus altijd nog wel wat over hebt voor een ander. Dat er altijd nog wel een ogenblik is dat je misschien wat opoffert. Dat er altijd nog wel ogenblikken zijn dat je eigenlijk boven jezelf denkt uit te stijgen en dat je de mensen een kracht geeft of een vriendelijkheid geeft waarmee ze geholpen kunnen zijn op zo'n ogenblik, ja? Zit er bij jullie allemaal bij. En ik hoef niet eens te zeggen "bijna allemaal", ik kan zeggen: het zit er bij jullie allemaal bij. Compliment. En dan gaan we verder.

Ik aanvaard mezelf zoals ik ben. Ik heb in mezelf geen behoefte af te rekenen met gisteren of morgen te veroveren. Vandaag ben ik. Vandaag is er leven in mij, is er kracht in mij, is er werking in mij. Vandaag denk ik. Laat ik dan niet bezig zijn met gisteren en morgen, laat ik vandaag bestaan, vandaag. En als je dat doet, dan ontdek je al vanzelf dat er iets aan je verandert. O, ik wil helemaal niet zeggen dat de buurt het merkt. Trouwens niet eens goed, ja? Zouden ze zeggen: "God, wat heeft die weer?" Nietwaar? Maar je merkt zelf: hé, ik ben... ik krijg lucht, ja? Nou, en als je lucht hebt, heb je een beter humeur, dan komen die goede kanten vanzelf verder naar voren, dan krijg je vanzelf meer gevoel van: ik ben verbonden met een geheel. Dan krijg je het idee: wanneer ik als mens mijn gedachte bewust gebruik, is het niet alleen maar een denkbeeld, een chimère, een illusie. Dan is er ook nog iets wat werkelijk bestaat, iets wat werkelijk invloed heeft.

Als je dat nou weet, ga je natuurlijk werken met je gedachtekracht. Je gaat werken met je gevoeligheid. Niet meer stemmingen opzijzetten, maar beseffen ze betekenen iets, ze hebben wat te zeggen. Luister, als je een taartje eet en je hebt ineens steken in je kaak, wat zeg je dan? Je hebt een gat in een of andere kies. Maar wanneer er een emotiegolf van mistroostigheid op je afkomt, wat zeg je dan? "God, oh god, alweer". Dan zeg je niet: "Dat moet een reden hebben dat dat nu komt. Waar komt het vandaan? Hoe komt het dat ik die golf voel?" Als je dat beseft waar het vandaan komt, dan kun je het beheersen. Dan kun je er iets tegen doen, dan ben je geen slachtoffer van allerhande stemmingen, maar dan helpen die eigenaardige stemmingen, die veranderingen die soms van het ene ogenblik op het andere komen, je om te beseffen hoe het staat met jezelf en met de wereld om je heen. Dan weet je soms: hé, hier moet ik uitkijken. Hier moet ik kracht geven, daar moet ik mijn mond houden, daar moet ik een paar woorden spreken. Dat is de bedoeling. Dus ook niet zo moeilijk als u denkt.

Dan gaan we nog een stap verder. Ja, pas op hoor, we hebben nog heel wat stappen te lopen voor ik op Phobos ben, hoor. Het spijt me dat dat onderwerp gegeven is dus door u. Die tienduizend heiligen daar had ik ook niet al te veel mee kunnen doen, en daarmee ben ik zelf op hol geslagen.

Luister. Wanneer ik denk en ik ben rustig en evenwichtig, dan is er kracht. Wanneer we met z'n tweeën zijn, we denken samen aan hetzelfde en we zijn verder rustig. Niet van krampachtig: "Nou moet het gebeuren", weet je wel, er zijn mensen die proberen gedachtekracht uit te sturen alsof er een vrouw voor bevalling van een vijfling staat. Helemaal niet nodig dat geperst en dat gewring. Gewoon wéten dat het kan, dat het er is. Hoef je lichamelijk niks aan te doen en je wilt, je wil is je concentratie, het weten dat die kracht uitgaat. En dan kun je met je tweeën zoveel doen als vier eenlingen, onthoud dat nou maar. En dan kun je een medemens misschien beter begrijpen, je kunt hem helpen. O, je kunt hem niet beïnvloeden in zijn vrije wil. Spijt me voor jullie. Maar als je daarmee begint, dan maak je rommel. Dan ben je meteen jezelf helemaal kwijt, ja, en dan word je zelf slachtoffer van hetgeen de ander oproept. Nee, je kunt niet de wil van een ander beïnvloeden. Maar je kunt hem wel rust geven, dat hij beter zichzelf kan zijn. Je kunt hem kracht geven zodat hij iets gezonder, iets vitaler, iets veerkrachtiger is. Je kunt hem misschien een beetje een goede bui geven. En dat kan ook al een hele hoop betekenen. Als je dat nou met een paar man doet, ben je al een heel eind ver.

En dan komen we aan de wereld die nog veel sprookjesachtiger is volgens sommigen. De werelden van de geest. Er zijn een hele hoop mensen die zeggen: "Dood is dood". En als ze dan net de AOW weer niet halen, dan beklagen ze zich daar bij ons over. Luister, er is een leven na de dood. Dat men daarin nu gelooft of niet, niet belangrijk. Jullie gaan dood, dat is zeker. En dan zul je ontdekken wat dood is, een andere vorm van leven, dus hoeven we niet over te preken. Maar áls dat nou eens zo zou zijn, hoef je niet eens te geloven, alleen maar stelling. Dan zijn er rond u allerhande wezens die misschien ook kunnen reageren op uw uitstraling, op uw evenwicht, op uw harmonie. Bent u onevenwichtig en willen ze u aanpakken, dan kunnen ze u in de war brengen. Een zwakkeling, iemand die als het ware door zijn leven of zijn toestand in zijn aura bepaalde afwijkingen heeft, maar die hebben ze zo te pakken. Die kunnen ze spoken tot en met, als ze dat willen. En degenen die dat willen doen zijn niet die leuke burens. Dat zijn de ruziezoekers, dus niks meedoen. Maar die anderen, die willen misschien ook goed. Maar zij kunnen soms niet datgene beseffen wat u wél beseft, omdat u, u bewust bent in de tijd, in het heden, in uzelf.

En dan, dat is ook nog een leuk ding. Die entiteiten beschikken over kracht, dat is een andere vorm van kracht dan u heeft. Laat ik het zo zeggen, zij hebben de elektriciteit terwijl u nog met het magnetische veld aan het stoeien bent. Vergelijkend dan. Maar je kunt met elektriciteit inductie opwekken. De kracht van de geest kan op een bepaalde wijze worden omgezet in een energie en een kracht die in de materie past, die samenvalt met uw gedachte, met uw uitstraling, misschien met datgene wat u voor een ander wilt doen. O, ik weet het wel, paranormale genezers moet je mee uitkijken, nietwaar? Er zitten er een paar tussen dus die kunnen je aanschudden. Nee, niet doen jongens, dan zijn ze er al meteen achter, gelijk heb je. Maar een paranormale genezer kan vaak bepaalde effecten veroorzaken die medisch gezien niet goed verklaarbaar zijn. Dan kunnen we ons eraf maken met suggestie natuurlijk of zoiets. Maar bij genezingen op afstand kun je niet zeggen hoe die suggestie er dan komt. Maar er gebeurt iets. Goed. Iemand die doet aan geestelijke genezing kan een medemens helpen, ja? Wanneer hij daarbij niet alleen maar is ingesteld op zichzelf, maar bovendien harmonisch is met die wereld om hem heen, heeft hij meer kracht. Kan hij soms dingen doen, ja, die heel wonderbaarlijk lijken. En dan hoor je soms die gevallen en dan moet je lichtelijk glimlachen.

Zelfs één keer een radioloog die op zijn donder heeft gekregen. De fout namelijk was een sterke afwijking in de long zichtbaar, moest geopereerd worden. Patiënt ging naar een geestelijke genezer. Hartstikke stom natuurlijk, ja, maar goed. Hij ging naar een geestelijke genezer. Hij trof toevallig een goede, één die verbanden had.

En toen hij na een maand terugkwam, toen zei hij: "Ja, ik geloof het toch niet, ik wil me niet laten opereren, maak eerst nog maar eens een opname. Dan ga ik naar een ander ziekenhuis, andere installatie, andere specialist". Er zat geen vlek op. En dan zeggen ze niet: "Dus het is genezen", nee. Ze zeggen: "Dus was de eerste opname fout, kan niet anders". Ja, zo gaat dat, dat is wetenschappelijk.

Ik wil niet zeggen dat u dat kunt. Misschien kunt u het, dat weet niemand. Ook u zelf niet. En daarom kunt u nooit tegen een ander zeggen: "Ik ga je beter maken", let wel. Maar u kunt wel zeggen: "Ik wil proberen je te helpen", dan kan iemand veel sneller genezen of hij kan een kwaal kwijtraken, nietwaar? En dan moeten de deskundigen het maar constateren en over de verklaring kun je dan soms glimlachen. Ja, heb je nog lol in je leven ook, dat is de humor die je nodig hebt. Dus u kunt medemens helpen. Nu denken een hele hoop mensen dat het belangrijk is om lichamelijke ziekte te genezen. Maar als je naar die wereld rond u kijkt, dan zijn er eigenlijk een hele hoop dingen die meer genezing nodig hebben. Al die, zullen we zeggen, lichte storingen in emotie en denken. Mensen die een of andere manie hebben, een psychose of hoe je het dan ook wil noemen. Die mensen kun je niet helpen met suggestie van "het is niet erg", voor hen is het erg. Maar je kunt ze wel helpen met de zekerheid: er is kracht genoeg, je kunt er misschien toch doorheen en dan moeten ze het dan zelf doen. Maar je kunt ze de kracht geven om iets te bereiken wat ze anders niet zouden kunnen. Op die manier kun je je medemens helpen. Nou ja, dat is makkelijk als je een benedenbuurvrouw hebt waar je altijd ruzie mee hebt, en je beïnvloedt haar op die manier. Wie weet wordt ze vriendelijk? Niet al te vriendelijk natuurlijk, dat is ook weer niet goed, ja, als ik de oude situatie me nog kan herinneren. Maar net zo dat je zegt: "Hé, mensen kunnen toch wel een prettige samenleving vormen".

Misschien, misschien kun je het zo zeggen. Wanneer u innerlijk evenwichtig bent, dan wilt u nog steeds demonstreren, maar u wilt niet meer demonstreren dat een ander het fout doet, maar u wilt demonstreren hoe u het beter kunt. En dat is nou het hele verschil in de samenleving. Ah, ik weet wel dat als je op dat punt komt, dat de mensen denken: "Ben ik nou gek of niet?" Maak je geen zorg. Werkelijk geestelijk gezond is bijna geen enkele stadsbewoner in deze tijd, daar merkt u ook niets van. En als u zich afvraagt wat anderen van u denken wanneer u voorbijloopt, dan zult u soms ook heel eigenaardige reacties kunnen horen als u gedachten kunt lezen. Maak je daar geen zorgen over, het gaat er niet om of je gek bent, het gaat erom of jij je gezond, of je je harmonisch voelt. Samenwerking kan alleen ontstaan wanneer we eerst evenwichtig worden. Geestelijke samenwerking is pas dan mogelijk wanneer we bereid zijn onszelf te nemen zoals we zijn en dan toch onze kracht, zover die er is, te richten op een doel. Samenwerking tussen stof en geest is alleen dan mogelijk wanneer de mens bereid is om de invloeden uit de geest te aanvaarden zonder angst, begeerte of vooroordeel, en tegelijkertijd toch zichzelf blijvende, zich richt op zijn eigen doelen, want dan zal hij alleen harmonische krachten aantrekken en daarmee iets bereiken.

Ja, hier zit je nou, ja? Nou, ja, het spijt me van uw tienduizend heiligen.

Vraag: Welk doel zou u als eerste zien in dit geval?

Antwoord: Nou, noem er eens één.

Vraag: Nou, u vanuit de geest liever dan.

Antwoord: U leeft in de stof.

Vraag: Gedeeltelijk.

Antwoord: Dat deel is nog groot genoeg, zou ik zeggen. Maar goed, luister eens. We zijn hier samen. Kunnen we een vooroordeel vergeten? Even net doen of we gek zijn. Ja? Een paar hebben er moeilijkheden mee, laten we daar dan verder niet op... Goed. Wat voor doel kiezen we? Laten we één doel kiezen en dan niet iemand de nek omdraaien. Er zijn er een paar die denken: "Hé ja, Van Agt valt morgen", nee, is niet nodig.

Vraag: Nou, de vermindering van de verspilling bijvoorbeeld en een betere verdeling van grondstoffen van...

Antwoord: Dat is ook een heel mooi algemeen doel. Dat wil zeggen dat... perfectie is ook een mooi algemeen doel. Kijk wat u zegt: "Kijk, hier heb je een gietertje met water, besproei even de Sahara". En wat u zegt is: "Maak uit een hoop rommel die hier ligt even een edelsteen met een batterijtje van vijf volt". Heeft u in de gaten waar het om gaat? Dergelijke grote dingen kunnen we wel begeren, we kunnen ervoor werken, maar we kunnen ze niet waarmaken. Maar misschien is er... nou, laten we het anders stellen, heel eenvoudig. Is er hier iemand die weet dat er iemand werkelijk hulp nodig heeft? Ja? Ja ik heb er hier 1, 2, 3, 4, ja, nog eentje die het niet ja wil zeggen, maar die het ook weet. Goed, we hebben er vijf. Zullen we nou eens een leuk experiment doen? Alleen één ding. Wanneer u resultaten bespeurt en anderen die resultaten kunnen bevestigen, moet u het wel even aan de rest meedelen als u ze toevallig ziet of weer spreekt, ja? Ja, dan weten ze tenminste dat ze wat gedaan hebben. Anders blijft het maar: zijn we nou gek geweest of niet?

Goed. Degene die die beelden hebben, dat bent u, en die, ja. Denk heel goed aan datgene wat verbeteren moet. Stel u dat voor als normaal goed, evenwichtig, gezond, ja? Probeer u dat goed voor te stellen. Luister niet naar de rest, ú bent bezig. Nou de rest, moet je eens luisteren. Zijn we niet toch met een club bij elkaar? Je kan altijd kijken of we wat op kunnen bouwen, nietwaar? U gaat nu alleen maar denken, "Ik hoop, ik wil dat dat gebeurt". Ik ga er geen kracht bij gooien, ú moet het zelf doen, ja? Denken. En nou, kijkt u toch deze kant uit, stuurt u die kracht maar naar mij toe, ja? Concentreer je goed. Wilt u toch ook dat het iets beter wordt, al is het maar een enkele mens, nietwaar? En misschien dat wat ik nu doe ten aanzien van u suggestie is, maar die anderen die kunnen daar niks van afweten, dat kan niet gezegd zijn, dus... Dat is geen suggestie als er wat gebeurt, dan hebt ú het samen gedaan. Denk eraan, dat zou zo leuk zijn te weten dat je geestelijke krachten hebt, ja? Zou leuk zijn te voelen dat je meer bent dan je denkt, dat je als je maar aanvaardt wat er is, dat je veel meer kunt bereiken voor jezelf en voor anderen, denken. Kom, die kracht hier. Neem dit maar eens punt, zo, hier op die hand, ja? Een mooi doel. Stuur die krachten er naartoe, concentreer je er even op. Ietsje meer, kom. Niet zo van "als het lukt". Vergeet of het lukt of niet. Nú concentreert u, ú stuurt die kracht uit. Die anderen die blijven denken aan hun onderwerp, ja? Goed, dat hebben we dus.

En nu gaan we die kracht nemen. Houdt u die beelden goed in uw gedachte. Die hele kracht is bestemd voor degene waar nu dat gedachtebeeld voor bestaat. Tja, ik weet niet zo gauw of het de meeste lastig zijn om in de pauze even te informeren of er wat gebeurd is, maar ik zou toch zeggen, probeer erachter te komen of er werkelijk wat verandert. Kijk op je horloge, dit is de tijd. Kracht is nu gestuurd, als er effect komt van wat we nu gedaan hebben, binnen 10 minuten. Waar zijn we nou eigenlijk geweest? Heiligen. Want we hebben de kracht, of je dat nou de kracht van God noemt of anders, de kracht die in ons is, willen geven om iets beter te maken. Om iemand iets gelukkiger te maken misschien. We hebben gewoon niet gevraagd: krijg ik er wat voor terug? We hebben geconcentreerd gedacht: nou, vooruit, we doen het. Dat is de manier. Dat is het scheppen van harmonie. En nu denk je misschien: "Heb ik zoveel gegeven, dadelijk zal ik wel helemaal..." Vergeet het, want door niet aan jezelf te denken, door jezelf te aanvaarden, heb je je eigen innerlijke evenwichtigheden tot in je organisme toe vergroot. Oh zeker, het is hier warm, het is hier benauwd. Maar toch ga je je beter voelen, dat is geen suggestie, maar dat mag je nou zelf verder uitzoeken.

Dit is een manier om een eenheid te bereiken. Dit is een manier die misschien niet zo ritueel is en die niet met heilige boeken samenhangt. Want wat hebben we die voor nodig? Als je het heel eenvoudig wilt zeggen: "God in mij". Maar denk erom: "God in mij", nooit "God met ons", hè? Want dan gaat het om de pegulanten. En als het "God met ons" is, is helemaal verschrikkelijk. Dan wordt het ganzenpas. Nee, heel rustig, heel rustig. "God in mij". Er is een mogelijkheid. En nu denk je dat je bepaalde dingen niet kunt, maar je kunt ze volbrengen wanneer je maar eerst weer dat evenwicht zoekt. Vergeet wat je morgen bent, wat je daarnet geweest bent, wat je nú bent. Laat je ook met die kracht voortdurend... Nu heb je dat automatisch gedaan. Maar moet je elke dag doen.

Er is behoefte aan mensen die evenwichtig zijn. Aan mensen die bewust iets willen doen, niet het onmogelijke waarmaken, niet een ander dwingen. Maar die van uit zich de kracht, de situatie, het evenwicht gaan beheersen waardoor steeds meer mensen gelukkig en tevreden kunnen zijn. En gelukkig en tevreden word je helemaal niet als je steeds meer krijgt. Als je steeds meer krijgt, dan moet je maar denken aan iemand die steeds meer eet, wat krijgt hij? Indigestie, verversingen, vervetting, ja, en grote kosten voor een vermageringskuur. Zo gaat het nu als u steeds meer wilt. En ook niet zeggen: "Als de ander maar", want die ander... je weet niet eens wie die ander is. Weet je niet eens. Maar je weet wel wat je zelf kunt zijn.

Verdraagzaamheid is niet accepteren dat al het andere misgaat. Verdraagzaamheid is aanvaarden dat ieder op zijn manier iets wil doen en bereiken, en dan in jezelf die harmonie scheppen die die verbondenheid uiteindelijk tot stand brengen met je wereld, met de geest, waardoor je in staat bent om op een juiste manier met elkaar samen te gaan, ongeacht de verschillen. Dat is nou ja... Neem die zaak van Hans. Hans werd viezer. Als hij in dit kabinet blijft zitten wordt hij nog viezer. En Hans, Hans heeft te veel deining veroorzaakt en dat ligt niet alleen aan zijn naam, ja? Maar Hans is ook wel een goede jongen. Als jullie evenwichtig genoeg zijn, dan komt Hans tot evenwicht met jullie. Hè, en dan kun je zelfs op een gegeven ogenblik Nederland openen met een nieuw triumviraat. Ja, Hans, Joop en Dries. De heiligen der laatste dagen.

Tegenstellingen en ressentimenten, daar hebben we niets aan. Dat er onrecht gebeurt in de wereld, zeker. Hopen. Maar dat onrecht kunnen wij niet goed maken door ons te verzetten en misschien zelf onrecht te gaan plegen. Wij kunnen niet zorgen dat iemand zijn rechten krijgt door een ander te dwingen anders te zijn dan hij wil en kan. Je kunt geen mensen gelukkig maken door andere mensen te vernietigen. Maar wel door vanuit jezelf een aanvaarding en een begrip te vormen gebaseerd op je eigen innerlijk, je aanvaarding van jezelf van dag tot dag, je aanvaarding van je wereld van uur tot uur. En dan kun je verdraagzaam zijn en dan maak je anderen verdraagzaam. Want dan ben je niet de slappeling die bang is. Dan ben je niet degene die in zelfzucht of dromen vlucht. En je bent ook niet de tiran die anderen naar het goede toe zal ranselen. Dan ben je voor de mensen een deel van hun omgeving. Dan ben je langzaam maar zeker een bestanddeel van hun bestaan. Dan moeten ze langzaam maar zeker zien dat datgene wat jij bent in henzelf bestaat, en dán is er harmonie mogelijk. Zelfs op de menselijke wereld. En dat kun je doen met een beetje gedachtekracht. Dat kunt u doen met mooie meditaties. Kunt u doen met bidden, met plechtigheden. Maar dat kunt u nooit doen wanneer je wegloopt voor jezelf, wanneer je je wereld van het heden probeert te vergeten in de dromen van wat zo zou moeten zijn. En dat is de belangrijkste leer. En als ik het zo bekijk, dan zijn er een paar werkelijk die denken: "Ik ga het toch eens proberen", zeg. Hè, dus we zijn over de tienduizend heiligen heen gekomen. Halleluja.

Luister. Dit klinkt nu aanvaardbaar. Ga je dadelijk naar buiten, dan denk je: "Hoe ben ik zo gek geweest?" En zeg dan tegen jezelf: "Als ik nou toch zo gek ben geweest, niemand weet het, ik kan nog een beetje gekker doen, ik probeer het". Een beter bestaan. Weer een beetje baas worden over jezelf. Een beetje meer evenwicht hebben en kunnen geven aan anderen. Is dat het experiment niet waard? En laten we dan maar hopen dat die experimenten die hier gebeurd zijn, het zijn er dus, als ik het bij elkaar kijk, er waren een paar smokkelaars bij, we hadden er zeven in totaal die kracht hebben genomen, een ander die wou het wel, maar die is niet geslaagd. En we hadden er vijf, twee die hadden hun beeld zo voldoende beseft, die waren zo geconcentreerd erop, dat dus automatisch die kracht daar nou afvloeit.

Vraag: Ik dacht aan iemand die zijn vrouw slaat en ik zou zo graag willen dat hij wat minder agressief werd. Hoe kan ik dan naderhand zijn vrouw bellen of hij vanavond minder agressief is geweest?

Antwoord: Dat kun je dus moeilijk doen, ja? Trouwens, daar zou ik geestelijke kracht niet te veel voor gebruiken. Ik zou die vrouw gewoon een cursus judo cadeau geven.

Vraag: Maar moet die vrouw niet eerst aanvaarden dat ze geslagen wordt, zoals u zojuist al zei?

Antwoord: Die vrouw moet aanvaarden dat die toestand zo is, dat die man gewelddadig is. En ze moet aanvaarden dat ze dat dus... niet juist kan aanvaarden als: "dit moet maar gebeuren", ze moet niet haten omdat het gebeurd is of omdat het nu dreigt te gebeuren. Maar ze moet wel iets anders doen. Ze moet zeggen: "Dit is onjuist. Wat kan ik er nu tegen doen?" Nou, en dan komt u met uw cursus yoga en dan weet ze wat ze moet doen. Of pardon yoga daar heeft ze niet veel aan. Nee, in dit geval niet. Judo, jiu-jitsu of hoe heet al die dingen, ja? Kungfu, ja? Ja, ik bedoelde de eerste keer, dat hij zo binnenkomt en dat hij wil beginnen en zij springt van dat trottoir zo, één been vooruit, "Whaaaa!" Afgelopen. Nietwaar? Maar iets zal het hebben bijgedragen. Maar de vraag is: waar heeft u aan gedacht, heeft u aan de man gedacht of heeft u aan de vrouw gedacht?

Vraag: Aan allebei, zij wordt er goed gek van dus daar zou ik ook wel eens iets tegen willen doen.

Antwoord: Ja, dat dan zal zij waarschijnlijk wel iets stabielier zijn geworden. Maar nu heeft u één kracht gericht op een dubbel doel. Toen is er wel de kans dat zij dus op een gegeven ogenblik de pop pakt. Ja, want u heeft ook aan die man gedacht. En die man die kan iets zachmoediger zijn geworden misschien, maar of dat lang aanhoudt is ook de vraag. Wordt beter gedaan wanneer u één persoon had gepakt. Massabehandelingen... laat ik het zo zeggen, dat is heel eenvoudig. Er komt iemand die zegt: "Ik heb zo'n pijn in mijn buik, zo'n pijn in mijn buik", dokter kijkt ernaar, zegt: "Nou ja, goed. Nou, hier heb je cascara". En die man die gaat een eind verder en er is iemand die heeft net een pak slaag gehad, zegt: "Ik heb pijn in mijn buik, ik heb pijn in mijn buik", en iedereen zegt: "Ik heb er een goed pilletje voor". Snapt u wel, dat kan dus niet. Moet nooit 10 dingen tegelijk willen doen. Altijd één tegelijk.

Maar goed, we hebben ons best gedaan en ik denk dat er in ieder geval een verandering plaats heeft gevonden nu. Hoe die uitloopt gezien de tweeledigheid van uw denken, kan ik niet zeggen. Nou, wat ik dan alleen nog wil zeggen en dan gaan we zo langzamerhand dit eerste deel besluiten, wanneer u hoe dan ook overtuigd bent dat er iets gebeurt op die manier, dat er iets kan gebeuren zelfs maar, wanneer u voelt dat u toch ergens ietsje gelijkmoediger en misschien iets blijmoediger wordt, dan heeft u ook begrepen dat dit een weg is om de wereld te helpen. Niet in een systeem, blij rustig bij je eigen groepje. Maar in een verandering van innerlijk zijn van harmonie.

Deze wereld heeft geen gelijkschakeling nodig, die wereld van u. Zonder haar verschillen en ook de strijd-elementen die daarin onvermijdelijk zijn, zouden de mensen niet bewust worden. Maar door die harmonie in jezelf te vinden en die over te dragen aan anderen, zul je ontdekken dat de waarde geestelijk en materieel van het leven hoger wordt. Dat de mogelijkheden van het leven materieel en geestelijk beter komen te liggen, beter passen bij wat je bent. En als je dat alleen maar kunt bereiken, heb je al veel gedaan. Maar je hebt bovendien anderen de mogelijkheid gegeven om hetzelfde te doen. En dan zullen wij vanuit onze wereld wel kijken en soms ook denken: "God, ben ik vroeger zo geweest?" Tjonge jonge jonge. Gelukkig, ik leef in mijn wereld en ik ga met mijn kracht verder.

Trek u er allemaal maar niks van af. Probeer wat ik u heb geleerd op mijn manier. Stel je niet voor dat je morgen Sinterklaas bent of zelfs een paus die zegen kan geven, ja? Trouwens, daar krijg je aflaat door, heb ik gezegd, maar ik begrijp niet precies wat je dan aflaat. Dus niet boven anderen staan. Wees maar gelijk met die ander en wees jezelf. U kunt, al is dit een moeilijk jaar voor de meesten, wisselvallig jaar, veel doen om de wereld te helpen beter te worden, als u begint met uzelf te helpen. Maar maak niet van jezelf een wrak terwijl je denkt dat je de wereld helpt. Want dan vernietigt je de wereld en jezelf.

Goedenavond.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Goedenavond vrienden. Ja, het tweede gedeelte wordt bepaald door uw eigen vragen, zoals u weet. Op persoonlijke vragen krijgt u geen antwoord, andere vragen voor zover ik denk dat ik het kan geven. Is het erg belangrijk en in het begin van de vraag stellen kan ik het eventueel informeren, wordt het wat later kan ik dat ook niet meer doen. Dus we gaan beginnen met wat schriftelijk is binnengekomen, vraag nummer één.

Vraag: Wat vindt u van de steeds groter wordende werkloosheid aan de ene kant tegenover de slechte arbeidsomstandigheden aan de andere kant? En met dat laatste bedoel ik: lange arbeidstijden, veel overwerk met als gevolg een hoog ziekteverzuim, tot zelfs 90%. En als je al niet ziek bent door werken, dan ben je het wel door niets doen. Ziet u een oplossing?

Antwoord: Nou, ik dacht dat het eigenlijk heel eenvoudig was. Kijk, er zijn zoveel karweitjes die opgeknapt moeten worden en waar niemand voor is, omdat het te duur is. Als er nou iemand zou komen die dat een beetje goedkoper en een beetje sneller zou doen, dan zouden er een hele hoop mensen aan het werk kunnen. En in de tweede plaats, wanneer de mensen nou begrijpen dat het eigenlijk onzin is, om elk jaar als je gewoon arbeider op een fabriek bent te zeggen: "Nou, moeten we toch naar de Griekenland of naar Tunesië", weet je wel of zoiets. Nietwaar, het klimaat is niet dat je zegt: "Nou, ga maar naar Zandvoort." Nietwaar, dat ook weer niet. Maar houd het een beetje, een beetje beperkt. Het hoeft allemaal toch niet zo luxueus te zijn? Nietwaar, en als nou gewoon iedereen zou zeggen: "Ik werk gewoon mijn uren af en voor die overuren neem je maar een ander", dan zou er al direct veel meer werkgelegenheid zijn. Anders gezegd: zowel de slechte omstandigheden, werkomstandigheden, als aan de andere kant de werkloosheid, komt voor een heel groot gedeelte in feite uit de zelfzucht van degenen die denken dat ze meer kunnen verdienen. Ja? Is toch zo? Nou, ik heb geantwoord.

Vraag: De biosynthese van het antibioticum K16 is niet geheel bekend, wel zijn de bestanddelen bekend. Kunt u iets zeggen over de volgorde van inbouw, met name wat betreft het stadium van ringsluiting en carboxylering?

Antwoord: Nee, dat spijt me. Ik ben niet deskundig. Ga rustig verder, zeg.

Vraag: Ligt het leven van elk mens vast?

Antwoord: Nou, ik weet het niet en een hele hoop mensen maken op mij een erg losgeslagen indruk. Maar als u bedoelt of alle feiten dus vastgelegd zijn: nee. Er is wel een grootste waarschijnlijkheid. Die grootste waarschijnlijkheid is gelegen in het voortgaan, op één bepaalde sequentie van oorzaak en gevolg. Maar als je dus op een gegeven ogenblik je eigen visie, je besef verandert, je gaat dus anders reageren dan je tot nu toe hebt gedaan, verloopt je leven ook anders. Dat gaat zelfs zo ver dat dan ook je hele sterfdatum en zo, dat dat ook allemaal verandert. Dus nee, volgens mij is een mens dus niet gebonden aan één bepaalde reeks van belevingen. Het is wel zo dat hij aan een beperkte hoeveelheid mogelijkheden gebonden blijft, omdat die bepaald worden door zijn geestelijk bewustzijn plus de keuze van zijn stoffelijke incarnatie.

Voldoende?

Vraag: Is er een relatie tussen de paranormale vermogens van Uri Geller en buitenaardse intelligentie?

Antwoord: Ja. Mag ik een tegenvraag stellen? Als het gestelde juist zou zijn, zou je dan over intelligentie moeten spreken? Denk even goed na. Anders gezegd, wanneer dus, buitenaardse wezens gaven moeten schenken aan iemand en dat hij uiteindelijk met het buigen van vorkjes en dergelijke, wat meer een act wordt eigenlijk, dus bekendheid moet verwerven, dan geloof ik niet dat dit van enig respect voor de mensheid blijkt geeft of van enige reële benadering. Ik zou zeggen, wanneer buitenaardse wezens de mensheid willen bereiken, dan zullen ze dat toch op een andere en betere wijze moeten doen.

Maar ongetwijfeld, er zijn buitenaardse wezens die zich met de mensen op aarde in verbinding stellen. Maar ik geloof niet dat ze daarbij dus direct taken opleggen, wel dat ze proberen om contacten te maken waardoor ze bepaalde denkbeelden kunnen overbrengen. Maar dat is weer een andere zaak, dacht ik.

Voldoet het antwoord?

Vraag: (Onverstaanbaar)

Antwoord: Geïmpliceerd in mijn antwoord was dat het mogelijk is dat hij een deel van zijn krachten of gaven inderdaad mede dankt aan een ontsluiting van zijn innerlijke mogelijkheden door buitenaardse wezens, je kunt dat niet uitsluiten, maar het gebruik dat daarvan tot op heden is gemaakt, wijst er niet op dat intelligente buitenaardse wezens daarmee een zeer bepaalde bedoeling hebben.

Vraag: Tenzij het buigen van de vorken betekent dat er veranderingen worden aangebracht in de materie die niet door de huidige wetenschap kunnen worden gezien.

Antwoord: Dat is inderdaad waar. Maar mag ik erop wijzen dat dat ook al in het verleden gebeurde, toen kreeg de geest de schuld. Dus de verklaring die men geeft is eenvoudig te zeggen: het verschijnsel is onbekend en het wordt dus door het onbekende veroorzaakt. En dan zeg ik: ja, maar dat is een voor mij onbekende logica. Moet u me niet kwalijk nemen hoor, we gaan rustig verder.

Vraag: Leeft Babaji nog op aarde en zo ja, wat is zijn leeftijd?

Antwoord: Voor zover mij bekend leeft hij op het ogenblik net niet meer op aarde. En wat zijn werkelijke leeftijd is, ik vermoed dat hij veel hoger wordt opgegeven dan hij was, ik meen dat het 84 was.

Vraag: Hoe denkt u over acupunctuur als geneeswijze en hoe werkt het in op het astrale lichaam?

Antwoord: Nou, daar zou je een hele avond voor nodig hebben om het heel kort en eenvoudig te zeggen. Er zijn in het menselijk lichaam twee vormen van energie, spreek van twee omlopen van kracht. De ene vorm levenskracht zou je magnetisme kunnen noemen, hangt onder meer met de aura samen. De andere vorm zou je misschien bio-elektriciteit of zoiets moeten noemen en dat is dus het pulseren van een andere vorm van energie. Die twee stromingen moeten met elkaar in evenwicht zijn. Acupunctuur kan ze met elkaar in evenwicht brengen en daardoor in het zenuwstelsel bepaalde signalen doen ontstaan die het lichaam inderdaad ertoe brengen zichzelf beter te genezen. Maar het wil niet zeggen dat je er een blindedarm zonder meer mee kunt genezen, zeker niet als hij op barsten staat. Dus je moet werkelijk een keuze maken en dan zou je zeggen: het is een zeer goede therapie in zeer vele gevallen. En voor het westen zou ik zeggen: vooral voor die kwalen waarbij het zenuwstelsel of eenzijdigheid van denkvermogen een grote rol speelt. Daar zou je de grootste kans hebben en daar zou je het allereerst moeten toepassen. Nou, het is niet veel, maar ik hoop dat het voldoende is.

Vraag: Kunnen zielengeesten iets waarnemen van het aardse leven waarin ze hebben geleefd? Met wie, enzovoorts, heel concreet?

Antwoord: Nou ja, je kunt er natuurlijk wel iets van zien. Maar je ziet dat wel een klein beetje anders. Kijk, als ik nou naar u kijk, dan ziet dat er eigenlijk uit als een stelletje mooi reflecterende zeepbellen. Had u ook nooit gedacht, hè, dat u eruit zou zien als een zeepbel. Hè? Zo'n bel, weet je wel. Nou je ziet het dus wel. Je hebt voorstellingen die bij bepaalde personen behoren en dan zie je dus die personen. Niet omdat het een reële waarneming is, maar omdat het een associatie is. En op deze wijze kun je dus een hele tijd het leven op aarde blijven volgen. En zou je dus een astraal voertuig kunnen behouden of opbouwen, dan is het zelfs mogelijk om dus een groot gedeelte, maar niet alles, dus van de visuele straling ook op te gaan vangen. Dan kun je dus bijna menselijk waarnemen onder omstandigheden.

Vraag: Wat voel en zie je bij het heengaan, het sterven en naar een andere wereld gaan?

Antwoord: Ja, dat ligt er wel heel erg aan wat je bent, hè? Kijk, er zitten mensen, die zitten te popelen, die denken: "Ha, hoera, nou ga ik naar de foyer, voor me een harp en met vleugeltjes." Nou en die staan gek te kijken. Die zeggen: "Verrek, dat deugt hier niet", en dan hebben ze het idee dat ze in een hele diepe put vallen. En omdat ze dan erg krampachtig zijn, duurt het meestal een tijd voor ze eruit zijn. Je hebt mensen die gewoon de dood aanvaarden als een deel van het leven. Voor hen gaat het besef verder. Het blijkt dus niet alleen dat ze in hun omgeving waarnemen op aarde, want ze hebben het astraal nog, maar het betekent ook dat ze contact op gaan nemen met geestelijke entiteiten. Ook voor hen is er een periode van, zeg maar duister, maar het is voor hen meer een periode van slaap eigenlijk. En in die slaap herbeleef je een stukje van je leven. Er zijn er ook nog de heel bewuste, die hebben het al allemaal tijdens hun leven al afgewerkt. Dus die zeggen eigenlijk niet eens: "Ik ga dood", die zeggen gewoon: "Ik ga door." Begrijpt u?

Vraag: Is er voor iedere ziekte een kruid gewassen?

Antwoord: Ik geloof niet dat je dat precies zo mag stellen. Je kunt wel zeggen dat voor het merendeel van de organische afwijkingen inderdaad kruiden bestaan die tot genezing van die afwijking kunnen bijdragen. Maar als je zegt: is er voor elke ziekte een kruid gewassen, dan zou ik zeggen: nou ja, eigenlijk niet. Neem maar een heel gewoon voorbeeld. Je hebt kanker. Nou, kanker is erg vervelend natuurlijk. Maar nou blijkt dat je daar bepaalde dingen tegen kunt doen. Je kunt dus bepaald voedsel eten, je kunt daarnaast een thee gebruiken die reinigend is, maar die ook tegelijkertijd pijnen wegneemt.

Vraag: Wat is dat?

Antwoord: Dat is brandnetelthee.

Vraag: En wat is dat voedsel?

Antwoord: Nou, dat hele dieet kan ik u niet opgeven, is zo'n lijst. Heb ik toch niet onthoud ik toch niet. Maar het komt wel neer op een dieet waarin heel weinig vlees, heel weinig vet, zeer veel verschillende fruitsoorten zijn opgenomen, waarbij geen geraffineerde suikers bijvoorbeeld worden genomen, maar wel weer dus het zoet uit de vruchten zelf. Dus wordt verwerkt en daar kun je dan nog vitamine bij gaan geven soms. En dan kom je een heel eind in de goede richting. Dan kun je dus eigenlijk het lichaam in staat stellen om zich te genezen. En dan bestaat er zelfs nog een andere methode, en die heeft weer niks met kruiden te maken, daarom heb ik ze niet genoemd, maar nu ik er nou toch over begin, er bestaat namelijk een methode om dus zodanige energieën te injecteren in het lichaam, dat kan zowel geestelijk gebeuren als anderszins, dat daardoor de mogelijkheid van ontwikkeling, van uitbreiding van de kankercel wegvalt. Ze wordt niet verbrand, zoals bij bestraling, maar ze kan zich niet meer ontwikkelen. En dat betekent dat ze zichzelf met haar opbouw-cel vernietigt. En als ze eenmaal vernietigd is, dan neemt het normale weefsel dus de opbouw over. En dan kan dus inderdaad de kanker helemaal verdwijnen. Maar de gemiddelde periode die het lichaam daarvoor nodig heeft om alles te vervangen, is ongeveer 7 jaar.

Vraag: En wat wanneer iemand karma ziek is? Is dat door karma?

Antwoord: Iemand is niet karma ziek.

Vraag: Ik bedoel dan de ziekte door een karma.

Antwoord: Dat u de kans heeft om een ziekte te krijgen, kan uw karma zijn, omdat het samenhangt met het bewustzijn, met de omgeving waarin u incarneert, incarnatievoertuig dat u gekozen hebt. Maar karma is niet iets waarin staat: "En nu kun jij de stippeltje stippeltje stippeltje krijgen", Er staat alleen: "Hier moet een grotere zelfbeheersing bestaan of hier moet een juist begrip van de omgeving en het ik bestaan, want anders word je ziek." En dat is heel wat anders. Het is dus niet zo dat er dwingend staat: "Nou word je niet ziek." Maar het is wel zo dat wanneer je niet wijzer wordt, de kans heel groot is dat je ziek wordt. Dat is wat anders. Karma is geen dwang. Karma is een toestand van besef, waarbij de keuze van de incarnatie hierdoor mede bepaald wordt door de stoffelijke mogelijkheden en zwakheden. En daarnaast het

de tendens van het leven bepaald wordt. Wanneer het bewustzijn op gelijk peil blijft, kan op grond daarvan worden gezegd dat een aantal belevingen voor iemand bijna onvermijdelijk lijken. Maar op het ogenblik dat ze haar eigen besef verandert, of wel hij dit besef anders dan verondersteld zou gaan gebruiken, dan ontstaan andere omstandigheden en kan dus niet worden gezegd dat iets noodzakelijkerwijze door het karma is gedictéerd. Je kunt hoogstens zeggen dat een mogelijkheid daartoe vanuit het karma waarschijnlijker was dan andere mogelijkheden. Nou. Het spijt me hoor. Ik bedoel, het is zo prettig om te zeggen: "Ja, maar dat is het karma van deze mensen", of: "Dat is mijn karma". Dat is verrekt lekker. Het is echt zoiets van: "Nou, het is mijn karma, vooruit, karma." Hè? Maar je moet beseffen dat dat karma beperkt is. Dat er altijd een weg is, een innerlijke weg en vaak ook een stoffelijke weg waardoor het veranderen kan. En pas wanneer je dat gaat begrijpen, dan is er sprake van bewustwording. Anders ben je alleen op herhalingsoefening.

Vraag: Kunt u iets meer vertellen over die energie-injectie waar u het over had?

Antwoord: Nou, ik zou het wel kunnen, maar ik doe het niet. Het is namelijk op het ogenblik nog op aarde dus een proefonderzoek. Ik neem aan dat het over, zo we zeggen ongeveer anderhalf jaar voldoende gepubliceerd is en voldoende onderlijnd is met proeven. Dan komt het vanzelf bij de geneeskunde terecht. En wat de geestelijke genezing betreft kan ik u dat helemaal niet zeggen, want dat kun je niet met woorden zeggen, dat moet je voelen.

Vraag: Wat kan elk mens doen om de mensheid van de ondergang te redden?

Antwoord: Er zelf niet toe bijdragen dat de mensheid verder gaat in de richting van de ondergang. Lekker antwoord, hè? Maar ik zal proberen om het jullie heel simpel te zeggen, zeg. Luister, op het ogenblik dat je de spanningen voor een voor medemens groter maakt, maak je de kans dat hij onredelijk gaat reageren ook groter. Duidelijk? Op het ogenblik dat je een ander eenvoudig zijn gang laat gaan zonder je te verdedigen, maak je de kans ook groter dat hij excessen begaat. Nietwaar? Dus wat moet je doen? Je moet jezelf en de vrijheid van anderen verdedigen en tegelijkertijd juist proberen om niemand te prikkelen, niemand te ergeren of niemand te irriteren waar het niet noodzakelijk is. Je moet niemand in zijn persoonlijke leven, in zijn privésfeer aantasten wanneer je het even kunt vermijden. Begrijpt u wat ik bedoel? En dan krijg je daardoor als vanzelf wel een sfeertje waarin de mensen ook voor zichzelf gaan zorgen en dan wordt die ondergang van de mensheid veel minder mogelijk. Trouwens, die mensheid gaat niet onder. Er zullen een hoop mensen onder kunnen gaan, maar er staat nog niet geschreven voor zover ik weet: "Binnenkort is de laatste dag, des oordeels, wegens faillissement wordt de mensheid opgeheven." Dat zie ik er nog helemaal niet in zitten, dus denkt u niet dat die mensheid, nou, ik wil niet al te ver vooruitlopen, maar de eerste 100.000 jaar helemaal verdwijnt.

Vraag: Hoe kan het dat je als het ware over twee dingen tegelijk kunt denken? Ik besef dat je dan over geen van de twee onderwerpen goed kunt denken, maar het feit is er, bijvoorbeeld bij het lezen van een boek toch aan iets anders denken.

Antwoord: Met andere woorden, u stelt hier: wij kunnen vele verschillende signalen opnemen en verwerken. En als u dat met denken gelijkstelt, heeft u gelijk, dan kunt u twee verschillende dingen tegelijk denken, wel meer ook. Nietwaar? Neem nou de mensen, nietwaar, die zitten te kijken naar voetbal op de tv, ondertussen zitten ze een tv-hapje te eten. Dan zitten ze nog eventjes antwoord te geven aan de vrouw, die interesseert zich er niet voor, die heeft weer over wat anders, over nicht Mien of zo. Nietwaar? En dan zitten ze ook nog even rekening te houden met het feit dat ze dadelijk patat gaan halen zodra de wedstrijd is afgelopen. Een hele verschillende reeks. Maar wanneer je zo iemand goed bekijkt, dan ontdek je dat hij zich wel met de voetbal bezighoudt en dat de rest bijna automatisch is. Je denkt dus eigenlijk geen twee dingen tegelijk, je absorbeert meerdere reeksen van indrukken gelijktijdig, schijnbaar zonder dat de een de ander werkelijk belemmert. Maar op het ogenblik dat het gaat over denken, blijkt dat je pas wanneer je alles tot een synthese brengt, tot een werkelijk zinrijk denken komt. Met andere woorden: dat je een besef krijgt waaruit conclusies mogelijk zijn en waaruit een overlegde en bewuste reactie mogelijk wordt.

Vraag: Als er tegen iemand wordt gezegd: "U hebt een jonge geest", wat bedoelt men er dan mee?

Antwoord: Waarschijnlijk dat men zich verborgen op de borst slaat en zegt: "Ik heb een oudere." Ja, dit is een bekend verhaal hoor, maar een collega van mij die kreeg dat een keer te horen: "Ja, u zegt dat nou allemaal wel, maar ik weet wel beter, want ik ben een oude geest, ik ben al 300 maal geïncarneerd." Zei hij: "God, ben je nog niet verder gekomen?" Begrijpt u wat ik bedoel? Maar oude geest en jonge geest zijn vaak begrippen die eigenlijk stammen dus uit de hindoe overleveringen. En dan betekent een jonge geest een geest die voor het eerst als mens geïncarneerd is. Een oude geest iemand die meermalen als mens geïncarneerd is. Vandaar ook dat een brahmaan een meermalen geborene is in feite. Dus iemand die meerdere malen als mens geïncarneerd is.

Voldoende?

Vraag: Hoe komt een medium aan een controle? Wordt dit vanuit de geest geregeld of is dit een intelligentie die zich tot dat medium voelt aangetrokken? Met een controle bedoel ik een intelligentie die kracht coördineert.

Antwoord: Nou ja, dat is wel mogelijk natuurlijk, maar luister, als er een verkeersknoop is, en niemand weet het op te lossen en er is geen politie, dan is er altijd nog wel iemand die daar gaat staan, nietwaar, die zegt: "Zo." Weet u wel? Dat is nou een controle. En dan kan er ook iemand zijn die zegt: "Verrek, die resultaten die ik hier haal zijn leuk, dus ik ga staan wachten tot er weer een verkeerscongestie komt, dan ga ik weer beginnen", ja? Een controle kan dus in feite toevallig ontstaan en kan dus eenvoudig iemand zijn die alleen belang heeft bij de resultaten die bereikt worden door middel van een medium of die door middel van een medium door anderen bereikt worden. Het kan ook iemand zijn die zich aangetrokken voelt tot de persoonlijkheid, iemand die daar harmonisch mee is, zoals je dat zegt. Het is zelfs mogelijk dat de controle iemand is die, hetzij in dit, hetzij in een vorig leven, zodanig intense banden heeft gehad met het medium, dat daardoor eigenlijk een gevoel van verplichting is ontstaan dat onder meer door het coördineren van krachten, het afweren van bepaalde onjuiste elementen en zo uit voortvloeit.

Vraag: Tot welke sferen behoren de meesten van ons en welke sfeer is hierbij dan de hoogste en welke sfeer de laagste?

Antwoord: Ik zal een lagere sfeer opzoeken. Sferen kunnen niet bepaald worden in een bepaalde hoogte, omdat een sfeer in feite niets anders is dan een bewustzijnsgebied. En bewustzijnsgebieden kunnen op bepaalde punten elkaar meerwaardig zijn, op andere punten ten aanzien van elkaar minderwaardig. Wanneer we uitgaan hiervan, dan kunnen we dus zeggen: er zijn eigenlijk geen sfeerverschillen aan te geven in dit opzicht. Maar nu blijkt wel dat er mensen zijn die meerdere van deze begripswerelden kunnen aanvaarden, dat is een hoger bewustzijn. En er zijn anderen die kunnen dus alleen maar hun eigen wereldje zien en dat noemen we dan maar een lager bewustzijn. En wanneer we van dit bewustzijn uitgaan, dan moeten we zeggen dat het beperkt zijn tot jezelf ongeveer betreft over de hele wereldbevolking, neem ongeveer 20 per 100. Dat degenen die dus twee en misschien drie werelden kunnen begrijpen en daarmee werken, dat die ongeveer een 60% vormen van de wereldbevolking. Nou, dan heb je nog 20% die kunnen dus afwisselend een aantal werelden beleven en daarmee werken. En dan heb je nog een heel klein percentage dat in staat is altijd al deze werelden en wereldbegrippen, die voorstellingswerelden, die dus tot een synthese te brengen, waardoor de waarde van alle werelden voortdurend en gelijktijdig kunnen worden beseft en geuit.

Vraag: Wat is de waarde van de verhalen over een bepaalde ramp waarin bepaalde mensen geloven en die dan naar Peru vluchten omdat ze daar het minste last van hebben?

En als dit niet waar is, hoe komt dit verhaal dan in de wereld?

Antwoord: Ja, ik vermoed omdat er een hele hoop mensen zijn die zeggen: "We weten niet meer hoe het verder moet, nou moet het einde van de wereld maar komen, als wij maar kunnen blijven zitten." Als ik kijk hoeveel van die wereldondergangen er zijn geweest, nou dan schrik ik toch wel even. Ik weet zelfs dat er een bepaalde religie is, die heeft in de laatste 15 jaar drie

keer een wereldondergang aangekondigd en elke keer dit na de datum teruggetrokken met de mededeling dat dankzij de mensheid en Gods genade de zaak voorlopig geprolongerd is. Dus ik wil maar zeggen, het is nog niet zo lang geleden dat er een groepje mensen op de Alpen zijn gaan zitten omdat ze dachten dat de wereld zou vergaan. Hadden ze veel beter op het dak kunnen gaan zitten, was veel goedkoper geweest.

En wanneer ik me herinner, dan is er nou, zeg alleen maar sedert het begin van het christendom, zeker een paar honderd keer, schrik niet, een paar honderd keer, sprake geweest van een grotere groep die aan een wereldondergang geloofde. Mag ik u eraan herinneren dat, ik meen dat het in 1963 was, een groot aantal heilige mensen, wijzen en astrologen in India bijeenkwamen en daar tot de conclusie kwamen dat de aarde binnen enkele maanden zou vergaan? Mag ik u wijzen op openbaringen? Wanneer je dat goed leest dan zie je de overtuiging dat de aarde voor het laatste oordeel ten hoogste nog een eeuw te leven heeft. Als je dat allemaal bekijkt, dan is het dus duidelijk dat mensen die op een gegeven ogenblik in hun verwachtingen beschaamd worden of die niet meer weten waar naartoe, heel vaak juist het idee van een wereldondergang aanhangen, vooral als dit gepaard gaat met een mogelijkheid voor zichzelf om beschermd te worden. En ik denk dat het daarvandaan komt. En dergelijke geruchten komen steeds weer in de wereld en ik vermoed dat daarbij allerhande elementen van zakelijke tot geestelijke toe een rol spelen.

Is het voldoende?

Vraag: Wat wordt er bedoeld met het oordeel Gods? Ik bedoel dan wel de werkelijke betekenis.

Antwoord: Het oordeel Gods. Elke mens is deel van de totaliteit. Hij is één fragment in het totaalbeeld van de goddelijke schepping, welke in zich tijdloos is. Op het ogenblik dat de mens in zijn eigen besef te sterk afwijkt van datgene wat hij in het goddelijk geheel is, zal hij door die voorstelling in zichzelf een onvrede verwekken, wegvlugten voor de werkelijkheid die hij dan in zichzelf en omtrent zichzelf herkent, en dus geoordeeld zijn, tot op het ogenblik dat hij zichzelf aanvaardende terugkeert naar het licht. Het oordeel Gods is dus niet anders dan het effect van de vervreemding van een goddelijke werkelijkheid, waardoor we niet meer in staat zijn onszelf en ons bestaan te aanvaarden zoals het is.

Voldoende?

Vraag: Is de ontwikkeling van satellieten met kernreactor niet een negatieve technische ontwikkeling getuigende van verregaande onverantwoordelijkheid voor de wereldbevolking?

Antwoord: Nou, ik zou zeggen, als we daarover gaan praten, kan ik nog wel een stel van die ontwikkelingen noemen. Hè, en ik zou zeggen, militair is de poging die men nu doet om bepaalde satellieten met atoombommen omhoog te brengen, eigenlijk nog wel veel gevaarlijker. Maar strategisch gezien natuurlijk erg nuttig, het ligt er maar aan hoe u de zaak bekijkt. Maar u moet begrijpen dat bepaalde satellieten die op bepaalde momenten zeer complexe taken gelijktijdig met grote energie moeten volvoeren, niet kunnen volstaan met eenvoudige zonne-energie en een paar accumulatoren. Daar moet dus een kleine krachtbron aanwezig zijn, dat kan in casu een zeer kleine en compacte kernreactor zijn, waarbij de afscherming daarvan overigens niet zo belangrijk is, tenzij het betreft een afscherming waardoor de andere instrumenten getrouw kunnen blijven aangeven wat ze registreren. Voldoende antwoord?

Als je satellieten aanvaardt, dan moet je ook dit aanvaarden. Je kunt er niet omheen. Want alleen via de kernenergie kan men tot voldoende ontdekkingen komen ten aanzien van het zogenaamde magnetisch spectrum en kan men dus komen tot de magnetische projectie, welke dan weer op veel eenvoudigere wijze met minder gevaarlijke stand gebracht, enorme energieën toegankelijk maakt. En als u me nou vraagt hoe dat in elkaar zit, dan zeg ik: vraag dat aan de eerste ruimtevaarder die u tegenkomt.

Vraag: Bestaat het verzonken werelddeel Atlantis nog en zo ja, wanneer komt het weer tevoorschijn?

Antwoord: Delen daarvan zijn nog steeds boven aarde. Atlantis was namelijk een betrekkelijk uitgebreid gebied van handelseilanden en staatjes, vaak stadsstaten. Dat wil zeggen dat bijvoorbeeld het zuidelijk deel van Iberië, Spanje, Portugal, dus behoorde tot Atlantisch gebied. Dat eilanden als Ierland en het zuiden van Engeland mede behoorden tot koloniaal gebied van Atlantis. Er zijn ook nu nog eilanden te vinden waar geen Atlantiërs meer leven met hun beschaving natuurlijk, maar waar dan toch wel vroegere Atlantiërs gewoond hebben. Een deel van Atlantis is inderdaad verzonken. Juist. Dat deel van Atlantis zal misschien boven water komen, maar tegen de tijd dat dat gebeurt, kunt u beter zorgen dat u een tijdje onder water blijft. Want dat kan alleen met enorme natuurrampen en verstoringen van evenwicht, eventueel ook van afstand van de aarde gepaard gaan. Dus ik zou er maar niet te veel op hopen. Of er restanten zijn, nou, de paar restanten die er zijn zullen wel onder sedimenten begraven zijn. Dus duurt wel een tijdje voor u die naar voren komen. Blijft alleen nog over de Atlanten dus die indertijd zijn weggevlucht, die een totaal andere beschaving zijn gaan vormen. Maar dezen zullen zich, wanneer dat continent boven aarde komt, zeker daar niet meer gaan vestigen voorlopig.

Vraag: Waar zijn degenen die die andere beschaving zijn gaan vormen?

Antwoord: Nou, er zit een stelletje nog in de aarde, maar dat is ook niet zo veel hoor. Dan moet je niet denken: God, daar zit een stad als Amsterdam in die wereld, nietwaar? Nou, dat is net één straatje misschien, hè? Nou, laten we zeggen een 2000, dat is alles. En een deel daarvan gaat nog voortdurend op stap in de ruimte, dus in feite zal het wel minder zijn.

Vraag: Wat bedoelt u met 'in de aarde'?

Antwoord: In de aarde, ja.

Vraag: Dus onder de grond, onder het water of? Onder de stad nog?

Antwoord: Nou, waar ze toevallig het beste terecht kunnen, denk ik. Een deel daarvan zal ongetwijfeld ook wel onder water zijn, maar niet zo dat je zegt: nou, zitten ze onder water en hebben daar een glazen stad gebouwd of zo, nietwaar, zodat ze zeggen: "Nou, in plaats van naar de aapjes gaan, gaan we de haaien voeren." Dat is dus helemaal fout. U moet denken aan bepaalde schuilkelders als het ware die men gemaakt heeft, een mijnsysteem ook dat men gebruikt heeft, waarvan delen dus inderdaad konden worden afgesloten. En toen dat gebeurd is, nou ja, toen zijn ze de zaak verder uit gaan bouwen natuurlijk.

Vraag: Maar hebt u het over astrale entiteiten of over belichaamde mensen?

Antwoord: Hier heb ik het over belichaamde mensen.

Vraag: Heeft het iets te maken met de Bermudadriehoek?

Antwoord: Alleen indirect.

Vraag: Is er een andere beschaving dan de mensheid in het heelal en zo ja, waar?

Antwoord: Moeilijke vraag. Heeft de mensheid beschaving? Maar goed, dit aannemende dan moeten we zeggen dat er in het al tot zeker op dit moment een kleine 10.000 vergelijkbare of hogere beschavingen te vinden zijn. Dus dat is nogal wat. Maar ja, het is een hele ruimte, de kans dat je elkaar tegenkomt is niet zo groot.

Vraag: Wanneer komt er een nieuwe ijstijd?

Antwoord: Eigenlijk bent u ermee bezig. Maar ik denk dat het een hele kleine ijstijd wordt, zodat u er niet veel last van hebt. Ja, u lacht, u denkt nou aan deze winter. Maar er is dus op het ogenblik een verkoeling van de zon met ongeveer 18e graad in haar werking ten aanzien van de aarde. En wanneer dat oploopt tot 1,2 dan hebben we dus een kleine ijstijd. Die kans zit er inderdaad in, kun je ook zien wanneer je kijkt hoe de zonnevlekken dus veranderd zijn. En dat betekent dus inderdaad dat het hier en daar wat kouder wordt. Maar dat betekent helemaal niet dat de hele zaak onder het ijs komt, want dan zou het op moeten lopen tot een gemiddelde

temperatuurstralingsvermindering van 2 tot ongeveer $2 \frac{3}{10}$ graad. Dan krijg je werkelijk zo dat je zegt: "Jongens, we gaan op de vlucht, want de gletsjers zitten ons achterna". Goed.

Vraag: Ik heb ook gehoord dat de ijstijden te maken hebben met de positie van de zon in het zonnestelsel. Of in het melkwegstelsel.

Antwoord: Nou, niet direct, maar het kan wel te maken hebben met de afwezigheid van kosmisch stof. Het is namelijk zo dat de zon niet alleen van binnenuit door haar reactie haar warmte genereert, maar dat ze bovendien uit de ruimte een hoeveelheid materie aantrekt, meestal in staat van atoom, hoogstens molecuul. Zeer geringe dichtheid, maar dit continueert dus bepaalde processen in de atmosfeer van die zon en het betekent dus tegelijkertijd dat er een soort afscherming bestaat, vandaar ook die uitschieters die u aan de protuberansen kunt zien, en aan de andere kant betekent het ook weer dat daardoor de eigen temperatuurswerking verhoogd wordt, zodat de constante temperatuur in de wisseling van actieve zware kern naar buitenatmosfeer dus ook ongeveer gelijk blijft.

Maar nu is het zo dat uw ster is een zeer wankele ster, heeft een zeer labiel evenwicht, hangt samen met haar massa en kerntemperatuur. En het resultaat is dus dat een zeer kleine verandering in die voeding kan betekenen een verandering in haar straling, kan betekenen een verandering in haar activiteit en kan betekenen een tijdelijke vermeerdering van de aanvoer van stoffen uit de kern van de zon, waardoor vreemd genoeg geen verhoging van temperatuur, maar een tijdelijke verlaging van temperatuur ontstaat, plus een reeks van magnetische storingen van een behoorlijk intensiteit, welke dan ongetwijfeld ook op aarde een rol zouden gaan spelen, maar zover is het nog niet.

Vraag: Wat is een spotgeest en wanneer word je het?

Antwoord: Een spotgeest is iemand die de mensen bij de neus neemt, en je wordt het over het algemeen wanneer je ofwel te barsten verveelt of een hekel hebt aan mensen. Beide komt ook onder de geest voor.

Vraag: Bestaat er toeval of is alles voorbestemd?

Antwoord: Dat hebben we daarnet eigenlijk al beantwoord dacht ik. Er bestaat geen toeval in die zin dat er een oneindig aantal mogelijkheden zijn die toevallig bepaald worden. Maar er bestaat geen lotsbestemming of een vast lot, omdat het aantal mogelijkheden van waaruit gekozen kan worden over het algemeen groot genoeg is om een vrijelijk beslissen mogelijk te maken, zij het binnen een beperkt kader.

Vraag: Neemt het aantal geesten toe, evenredig met het aantal mensen?

Antwoord: Godzijdank niet.

Vraag: Wat gebeurt er met de geest van een foetus die geaborteerd wordt?

Antwoord: Nou, die staat te kijken en zegt: "Verrek, nou heb ik me toch die tram gemist. Ik wacht wel op de volgende."

Vraag: Hoe komt het bewustzijn in de mens tot stand, de zogenaamde overgang van het dierlijke naar het mens-zijn?

Antwoord: Het is een kwestie van benadering. Wanneer je dus dierlijk denkt, dan zie je alleen vanuit jezelf de wereld. Wanneer je geheugencapaciteit aanzienlijk groter wordt, zul je echter die situatie van jezelf in de wereld, ook wanneer ze niet op dit moment bestaat, beter onthouden. Het resultaat is dat je op den duur jezelf gaat zien als een functie in en in relatie met de wereld. Op het ogenblik dat dit zelfbeschouwelijk element optreedt, zou je volgens mij van menselijke geest moeten spreken, omdat het bewustzijn dan in staat is om zichzelf te zien als deel van een geheel en functionerend binnen een geheel.

Vraag: In de dertiger jaren waren er uitvinders van motoren die met magneten geconstrueerd waren en elektriciteit opwekten. Komen deze motoren terug of is dat een doodlopende ontwikkeling geweest?

Antwoord: Nou, ik dacht dat die ontwikkeling op zichzelf alleen als een uitgangspunt voor verder en betrekkelijk uitvoerig onderzoek gebruikt zou kunnen worden, maar ik geloof niet dat de ontwikkeling op zichzelf zonder meer doodlopend is. Wel zal men moeten begrijpen dat men zeker bij de vervaardiging van deze motoren van bepaalde onjuiste premissen is uitgegaan. Of ze terugkeren, ja, dat hangt voor een groot gedeelte af van de oliemaatschappij en de Nederlandse Aardgas unie.

Vraag: Wordt er aan het eind van dit leven geoordeeld over hoe ik dit leven geleefd heb?

Antwoord: Oh nee, dat doet niemand, dat mag u zelf doen. En dan zult u met verbazing ontdekken dat u uzelf heel wat dingen verwijt. Als u weet dat er hier mensen bij ons aankomen die bijvoorbeeld zeggen: "Verrek, nou heb ik me toch dood-gezopen", wat dan inderdaad waar blijkt te zijn, dus, maar dat hebben ze nooit beseft, nu zien ze het. Hè, of: "Verhip, ik had dat allemaal anders moeten doen". En die komen door dat zelfverwijt wel tot een beoordeling van zichzelf. En de spanningen die daaruit ontstaan zou u kunnen zien als de straf. Maar die straf bepaal je zelf. Alleen kun je je niet onttrekken, dat is misschien het Gods oordeel dan waar u op doelt, je kunt je niet onttrekken aan een volledige erkenning van hetgeen je wezenlijk hebt gedaan, hetgeen je wezenlijk hebt gedacht, en hetgeen waarin je wezenlijk geslaagd of wezenlijk gefaald bent.

Vraag: Wat vindt u van de pogingen via de elektronica contact te krijgen met de geestenwereld en komt er een geestentelefoon of iets dergelijks?

Antwoord: Ja, als dat laatste gebeurt dan denk ik toch wel dat er moeilijkheden komen, al is het alleen maar omdat de mensen dan de tarieven gaan bepalen. Maar op zichzelf zijn er verschillende mogelijkheden onder andere door middel van de elektronica, maar ook zelfs nog op enige andere wijze om een direct contact te krijgen waarbij dus geen menselijke factor ingeschakeld is met de geest. Maar de geest zal daarvoor ook zeer veel moeten leren en de geest doet pogingen in die richting. Dat wil ik erbij zeggen.

Voldoende?

Vraag: Waardoor en hoe ontstaat een afsplitsingswereld?

Antwoord: God dat hebben we ja... Dan krijgen we de parallelle werelden. Nou, laten we het heel eenvoudig zeggen. Een afsplitsingswereld ontstaat niet wanneer u hier zegt, nou ga ik links of nu ga ik rechts. Dat is namelijk niet van grote betekenis voor het geheel. Maar op het ogenblik dat een regering van links rechts wordt, dan kan een afsplitsingswereld ontstaan. Het zou dus mogelijk zijn dat je een wereld hebt waarin een Nederland Van Acht bestaat, en waarin een Nederland Den Uyl bestaat. Nietwaar? Die mogelijkheid wanneer het voor de wereldgeschiedenis belangrijk is, is dus denkbaar. Dan is elke wereld in zichzelf een logische sequentie van mogelijkheden die onder omstandigheden beleefbaar is, als werkelijkheid dus. Maar het is niet mogelijk beide werelden gelijktijdig te beleven, het is ook niet mogelijk het geheugen van de ene wereld over te brengen naar de andere wereld, omdat het geheugen van de ene wereld een denkbeeldenreeks opwekt waardoor de aanvaarding van de andere, de afsplitsingswereld, onmogelijk is geworden.

Vraag: Bepaal je dan in welk wereldje je uiteindelijk terecht komt?

Antwoord: Nou dat bepaal je eigenlijk alleen door hetgeen je zelf bent. Maar je weet het niet, en daarom heb je er geen last van.

Vraag: Van astrologische zijde wordt verteld dat de wereld thans de periode van Aquarius ingaat. Deze duurt tweeduizend jaar. Welke verandering brengt dit ten opzichte van de vorige periode, die in het teken van de Vissen stond?

Antwoord: Ja, ik moet kort zijn. Op het ogenblik hebben ze tegen me gezegd, ja niet jullie, hier. Dus laten we het heel kort zeggen. In de eerste plaats. Een ander begrip van de waarde van regels, discipline en wetten. Dit is het belangrijkste. In de tweede plaats, een steeds sterker terugvallen op je eigen innerlijk en je eigen mogelijkheden. In de derde plaats, een erkenning van een steeds grotere behoefte om verbondenheid te kennen met anderen, onverschillig op

welke wijze, uiteindelijk ontaardend in broederschap. Daarnaast echter, zeker in de beginfase de grote eigenwijsheid die wanneer zij zich bezighoudt met in feite al voorbijgaande tendensen en waarden, heel vaak strijd en misvattingen kan veroorzaken.

Vraag: Mediums die op een bepaald moment hun gaven misbruiken voor eigen belangen, of aan zwarte magie gaan doen, zullen diens gaven weggenomen worden, of wordt duidelijk gemaakt wat ze niet mogen doen en wat zijn de consequenties voor zo'n persoon, en wat kunnen de mensen die zo'n medium kennen, ertegen doen?

Antwoord: Ja, ik zou het heel simpel willen stellen in de eerste plaats. Een medium dat zijn gaven misbruikt, kan daardoor inderdaad zijn gaven verliezen. Het is echter ook mogelijk dat de geaardheid van die gave verandert. Het is dus niet zo dat het gelijk blijft. Doe je aan zwarte magie, dan hou je bovendien nog bezig met bepaalde vormen van bewustzijn en entiteiten die voor de mens minder aanvaardbaar zijn, het zou betekenen dat je op den duur in een soort schijnwereld gaat leven, in feite een vorm van krankzinnigheid, of die nu door de wereld als zodanig herkend wordt of niet.

Wat je er tegen kunt doen? Wanneer iemand het zelf wil betrekkelijk weinig. Wanneer iemand het echter niet wil, dan kun je proberen zo iemand energie te geven, punt één. Punt twee, te beïnvloeden, zodat het onjuiste gebruik voortdurend minder wordt, langzame opbouw naar positiviteit. Is er sprake van zwarte magie, dan is het enige wat je kunt doen, een afscherming proberen op te trekken, waardoor die zwarte magie niet meer werkzaam kan zijn, tenzij ten aanzien van de persoon zelf.

Voldoende?

Vraag: Hoe zit het met Kabinet Van Agt, hoe lang houdt dit nog stand?

Antwoord: Nou vraagt u me wat. Als u het mij vraagt, nu het eenmaal onbegrijpelijkwijze ook voor ons, tot stand is gekomen, zal het ongeveer een jaar tot anderhalf jaar nodig hebben, voordat het terechtkomt in werkelijke, eigen besluitvorming. Tot die tijd is het een uitvoering van het voorgaande kabinet en dat heeft er dus weinig reden toe om een val te veroorzaken. Gelijktijdig zullen ook de progressieven in eigen kring het in stand houden van dit kabinet belangrijk achten. Dientengevolge kan worden gezegd, dat de gemiddelde duur van dit kabinet, je kunt het nooit precies zeggen, zal liggen ongeveer rond de achttien maanden. Daarna ontstaan moeilijkheden, en daar krijg je dan de beslissingen. Ik denk dat die beslissingen ten dele worden afgedwongen door het volk en niet door het parlement. Verder geloof ik wel dat het kabinet zich in zeer grote moeilijkheden zal bevinden in oktober van het volgend jaar, en dit jaar zelfs al.

Vraag: Zal het eigenlijk de uitslag zijn met de abortus en met de anti-kraakwet?

Antwoord: Nou, u kunt voor uzelf wel nagaan dat er een regeling moet komen voor abortus, en die komt er dan ook wel, maar dat is een regeling waarbij niets geregeld wordt, behalve dat er niets te regelen valt zodra het over abortus gaat. En wat de anti-kraakwet betreft, u kunt begrijpen dat de steun die een deel van het parlement geeft aan deze regering mede afhankelijk is van de maatregelen die het neemt tot bescherming van de eigendomsrechten van de eigenaren. Nou dan kunt u het zelf uitrekenen.

Vraag: Hoe komt het dat er geen vrouwelijke intelligenties op deze avonden spreken? Bij u worden vrouwen toch niet ook al gediscrimineerd?

Antwoord: Wij hebben geleerd dat het voor een medium, en ook vaak voor anderen, onaanvaardbaar is wanneer iemand die in wezen vrouwelijk zijnde in de vorige incarnatie, zich door het medium als zodanig uit. Dientengevolge doen we maar net of we kerels zijn. Wat dat betreft lijken we dus wel een beetje op Dolle Mina.

Vraag: Kan volgens de astrologie inderdaad de toekomst voor een volgend jaar voorspeld worden?

Antwoord: De toekomst kan niet volledig voorspeld worden, wel kunnen bepaalde tendensen voorzien worden. De reacties die binnen deze tendensen plaatsvinden, kunnen volgens mij niet voorspeld worden met zuiver astrologische middelen.

Vraag: Als God onder ons wil wonen en wij maken er zo'n bende van, wil dat zeggen dat we met menswording, met een hoofdletter, bezig zijn?

Antwoord: Ja, misschien kunt u het zo zeggen. Maar als God onder ons wil wonen, God woont in ons. Er is niets wat niet uit God is. Wat u ademt, wat u bent, wat u leeft, bestaat uit God. Uw besef kan alleen bestaan door God, bestaat, is eigenlijk opgebouwd uit de kracht van God. Als zodanig is duidelijk dat alles wat er op aarde gebeurt, deel is van het goddelijk geheel. Maar u ziet het geheel niet, u ziet alleen een bepaald deel ervan. Dientengevolge zal uw beoordeling van vele zaken anders zijn dan die van de Schepper, die de mogelijkheid heeft geschapen en in stand houdt.

Vraag: Is er iets bekend van het Christus-experiment, de astrale uittreding?

Antwoord: Niet voldoende om hier een kort antwoord te geven.

Vraag: Wat doen we hier feitelijk?

Antwoord: Zitten luisteren, kijken, en denken: zijn wij gek, zijn anderen gek, zou het waar kunnen zijn, zou het niet waar kunnen zijn en waar gaan we naartoe?

Vraag: Voor hen die hier voor het eerst zijn, kunt u iets zeggen over de werkwijze van de ODV aan gene zijde?

Antwoord: Wij proberen zoveel mogelijk mensen te helpen en te beïnvloeden. Overgegene op te vangen, degenen die in het duister zijn te benaderen, maar altijd met een zo groot mogelijk respect voor hun eigen denken, hun eigen wil en hun eigen bestaansvorm. Dien ten gevolge zal de Orde der Verdraagzamen wel bereid zijn om te helpen, bereid zijn om contacten op te nemen, maar ze zal nimmer daaraan enig dwingend geweld verbinden.

Vraag: En de laatste vraag: wat is een groeps- of een Rassengeest en hoe zit de verhouding tussen de Witte Broederschap en de Rassengeest van de mensheid?

Antwoord: De Rassengeest van de mensheid zou je kunnen zien als de engel van deze ontwikkeling. In dit geval zou je kunnen zeggen dat hij staat naast de top van de Witte Broederschap en daarmee in harmonie is. Dan zou je verder kunnen zeggen dat groepsgeesten in zichzelf ontwikkelingen binnen bepaalde groepen, grotere of kleinere, tot stand trachten te brengen, daarbij uitgaande van harmonische principes en als zodanig zich mede richtende naar hetgeen de Witte Broederschap als geheel beseft, inhoudt en nastreeft.

Het is dus zo dat de groepsgeest in vele gevallen medewerker kan zijn van de Witte Broederschap en in enkele gevallen een directe tegenstander daarvan is. Wat betreft de Rassengeest van de totale mensheid, kan worden gezegd dat deze één is met en samengaat met onder meer de top van de Witte Broederschap, want dit omvat veel meer dan enkele namen en organisaties. Verder kan worden gezegd dat de kleinere Rassengeesten, blanke ras enz. enz. zoals u weet, dat dezen dus over het algemeen kunnen worden gezien als behorende tot de hoger bewusten die op hun eigen wijze proberen in samenwerking met de Witte Broederschap, verborgen priesterrijk en enkele andere groeperingen, een harmonische ontwikkelingsmogelijkheid te scheppen voor de mens, zonder dat de diversiteit van mogelijkheden daarbij verloren gaat.

Nou, dat waren de schriftelijke vragen.

Vrienden. Ik hoop dat u het niet erg vindt, maar ik word zo op mijn schouder getikt en dan weet ik hoe laat het is. Dan is het weggaan of weggehaald worden en dat laatste vind ik niet leuk. Dus ik vraag u alleen drie woorden, dan zal ik een slotthese opbouwen en dan kijken we verder wel.

Reactie: Lente - Priesterrijk - Telepathie - Atlantis.

Antwoord: Nou, ik heb daar Atlantis, het priesterrijk, de telepathie en de mens.

Reactie: Lente.

Antwoord: De lente. Oh, die kunt u er ook bij krijgen, want in de lente van Atlantis bloeide reeds het priesterrijk, maar het werd verborgen en ging verloren in het bewustzijn van de wereld die Atlantis niet meer kent.

Goed, laat eens proberen er iets van te maken.

Priesterrijk. Zo nauw verbonden is ik met de totaliteit, dat uit zichzelf een steeds wil schrijven, taal uit de oneindigheid.

Verbonden wezen, vreemde krachten die spreken buiten alle zijn en in de pijn van alle vrees en van alle menselijk ander wezen, toch weer naar buiten brengt een kracht en macht die in het verleden reeds zijn eigen zijn heeft neergeschreven.

Die, toen Atlantiërs nog streven kenden naar het hoogste licht, reeds waren op de mens gericht en met de mens verbonden gingen en werden tot een priesterrijk en stil verborgen, maar steeds levend, gaat het voelen.

Want zo gelijk de mens zichzelf zoekt en steeds ontbloeiend uit de dorheid, uit bot tot een nieuw bestaan, zo bot met priesterrijk en werken met kracht en God uit alle waan, voortdurend weer een werkelijkheid.

En in t verglijden van de tijd wordt altijd waarheid weer herboren en trekt zijn trage, lichte sporen door heel het menselijk bestaan, tot mensen vrezend voor het lichte, het licht begraven onder water.

Zo wilt ge van de werkelijkheden de krachten kennen in het al, zoek in uzelf de lichte sleutel die u de toegang geven zal tot de geheimen, de arcana, tot een verborgen priesterrijk en meer tot sferen, tot bestaan dat mens nog noemt het hemelrijk, waarin je zijn met God kunt delen.

Nou, ik zou zeggen: doe daar maar mee. Voor vandaag genoeg. Ja, nou dan, hartelijk dank voor uw aandacht natuurlijk, weten we allemaal. Excuses voor antwoorden die kort zijn uitgevallen, dat u niet aan het woord bent gekomen. Een paar die hadden nog zo'n heel stel van die lekkere, zure vraagjes, weet je wel, ik ben blij dat ik ervan af ben. Neem me niet kwalijk, maar het is eerlijk. Er waren een paar belangrijke vragen, we zijn er niet aan toegekomen, neem me niet kwalijk, ik moet er een einde aan maken. U merkt dat het me moeite kost, maar ik doe mijn best en als ik mijn best doe, zal het wel lukken, dus zeg ik alleen nog maar:

Goedenavond en ik geef het medium vrij.